

El presidi del Maieu

64

Durada: 10 minuts.

ITINERARI 7

Material: Les nostres mans.

ACTIVITAT 1

DESCRIPCIÓ

Durant molts anys, el Presidi del Maieu s'ha fet servir de gravera. Diuen que per fer la carretera de Belianes, es va treure molta pedra. Avui no presenta el mateix aspecte que abans, les males herbes i l'abandó l'han acabat d'esborrar,

com s'esborren els mals records i el dolor, a cops de rellotge i d'indiferència. Les pedres que encara sostenen el testimoni d'aquella vida bé es mereixen, de tant en tant, una visita... o unes línies. Serveixi aquesta sortida com a petit homenatge.

DESENVOLUPAMENT

Siem vora aquesta construcció de pedra seca per llegir el text de Ramon Rubinat, que ens parla sobre la curiosa història d'aquest lloc.

“ *El Presidi del Maieu, situat en una partida d'Arbeca, és el resultat d'una dèria, d'una obsessió incomprendible i aparentment estèril, que va conduir un home a una bogeria estafalòria i genial. El cabaler de cal Maieu va heretar del seu pare dos jornals de terra plens de pedres. Diuen que al poble se'n reien i que, mig de broma mig seriosament, el cominaven a treure-les. Aquell pedregar era poca cosa per esmerçar-hi cap esforç, però era l'únic que tenia i, a més a més, el desafiament i la sornegueria dels seus conveïns li van ferir l'orgull i van fer que es mirés aquell desastre lapidari com una part d'ell que havia de reivindicar amb orgull i estima. El Maieu, amb una empena moderna i trencadora, va convertir la lletjor en un monument solipsista i subversiu.*

“

Les raons que ens porten a prendre una decisió o una altra responen, de vegades, a motivacions insospitades, fins i tot irracionals, que poden arribar a desconcertar la gent que ens envolta. Sísif, el cabaler de cal Maieu, es va dedicar a trencar i amuntegar les pedres d'aquell bancal, fent-hi, al principi, una filera que el travessava de cap a cap i després la va continuar fins a voltar el perímetre de la finca. Així es va construir allò que al poble van començar a anomenar el Presidi del Maieu. S'estima que va remoure més de quatre mil tones de pedra. Sísif, incontrolat, no en va treure mai cap profit, d'aquesta empresa titànica, ans al contrari, ho va perdre tot: muller, diners i salut.

Hi ha un conte d'Alejandro Jodorowsky que explica l'obsessió d'un arquer per caçar la lluna. Una nit i una altra, sense repòs, l'home disparava fletxes a la lluna. La gent se'n reia, però ell va continuar disparant les seves fletxes i la seva il·lusió. No va caçar mai la lluna, però es va convertir en el millor arquer del món. El cabaler de cal Maieu no va acabar mai aquella feina impossible, però es va convertir en un mestre de la pedra, la va conèixer profundament i li va consagrar la seva vida.

Les pedres no van ser cap presidi per a ell, sinó tot el contrari: la màxima expressió de la llibertat. Entossudir-te a fer la teva i erigir-ne una prova monumental, un testimoni rotund que quedi per sempre i assegurí que tothom sàpiga que res ha pogut desviar-te del teu camí: aquest era el seu objectiu i aquesta va ser la seva victòria. Dedicar la vida a amuntegar pedres pot semblar estèril; el que no ho és gens, d'estèril, és obeir el teu arbitri i situar-te ben lluny del pragmatisme acomodaticí dels homes: el Presidi del Maieu n'és un exemple hiperbòlic i definitiu.

En acabat, provem d'estar una estona, cinc minuts, traient pedres del camp i apilant-les en un dels llocs on el marge del Presidi estigui malmès. I així, potser podrem imaginar la magnitud de la feina que va fer el cabaler de cal Maieu, i el nostre gest podrà servir per perpetuar la seva gesta.